

ЗАОЗЕРНЕ (до 1944 — Яли-Майнак) — селище міського типу АР Крим, підпорядковане Євпаторійській міськраді. Знаходиться на березі Каламіт. затоки Чорного моря, за 10 км від Євпаторії та за 70 км від Сімферополя. Площа 8,5 км². Насел. 4161 особа (2001, складає 66,7 % до 1989): українців — 24 %, росіян — 75 %, крим. татар — 1 %. 1862 на тер. сучас. З. збудовано маяк. 1911 одес. поміщик караїм. походження Б. Гелилович заклав тут дачу, на базі якої 1914 відкрив санаторій для дітей-сиріт (нині Євпатор. дит. санаторій «Чайка»). Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. Від жовтня 1941 до квітня 1944 — під нім.-фашист. окупацією. Від 1973 — смт. Природні ресурси З. дають можливість ефективно

лікувати хвороби опорно-рух. апарату, органів дихання, ревматизм, дит. церебрал. параліч, наслідки розладу центр. і перифер. нерв. систем та ін. У З. — заг.-осв. школа, філія Харків. академії міського господарства, дитсадок; клуб, музей бойової слави, б-ка, філія муз. школи; амбулаторія; 4 дит. лікув.-оздоров. центри, 3 дит. санаторії, 9 пансіонатів для сімей. відпочинку, 6 дит. таборів. Широко розвинута мережа магазинів і кафе, а також ін. об'єктів соц. інфраструктури, які забезпечують повноцінне функціонування курорту. У З. розташ. 2-й майданчик Євпатор. центру дальнього косміч. зв'язку. У 1970-х рр. археол. експедицією Моск. університету виявлено залишки поселень давньогрец. (4 ст. до н. е.) та скіф. (2 ст. до н. е.) періодів.

Л. І. Грохульська, С. С. Навроцький

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Заозерне / Л. І. Грохульська, С. С. Навроцький // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14898>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).